

Teatre

Coordina
Andreu Gomila
agomila@timeout.cat
@andgomila

“Hem de tirar cap a Rússia”

Toni Gomila tanca quatre anys i mig d'èxit amb 'Acorar' a La Seca i l'**Andreu Gomila** li pregunta què farà ara

Toni Gomila no té por de convertir-se en un *one-hit wonder*, és a dir, un home que va escriure una cosa meravellosa i no és capaç de superar-se. El cert és que va escriure *Acorar* a Buenos Aires, en un moment d'enyorança de Mallorca, i l'octubre del 2011 va estrenar-la a la seva terra. I fins avui que l'obra no deixat mai l'escena, s'ha traduït a l'italià, al castellà i al portuguès... També s'ha rodat el documental *Acorats. Crònica d'un fenomen*, que explica per què aquesta peça sobre la

“
**La gent diu:
com pot ser que
això existeixi?
Aquest aborígen,
d'on ha sortit?**

identitat dels mallorquins ha arribat, contra tot pronòstic, tan lluny. El director, Rafel Duran, li pronosticava no més de quinze funcions!

Gomila diu que, tot i haver-se vestit de dramaturg d'èxit, se sent més prop del món dels actors, del qual fa més de dues dècades que en forma part. Però necessitava fer *Acorar*, ja que sentia al fons del cor “el dolor de veure com els meus pares i avis formen part d'un món que ja no és el meu ni el de la meva filla”, i aquella “consciència de la culpabilitat”, de saber que no pots fer res per recuperar-lo.

Diu que mai no s'havia sentit tan a prop del públic com amb aquesta peça. Potser, apunta, per culpa del moment històric de crisi que vivim. “Si deixam de consumir, què som?”, diu. I, també, per l'atac frontal a la

identitat local que va suposar el govern de José Ramon Bauçà (2011-2015) a les Balears. La gent necessitava un espectacle com aquest que li digués què són, qui són, d'on vénen... I si *Acorar* ha tingut èxit més enllà de Barcelona és per, afirma Gomila, una certa atracció antropològica. “És com quan vas a Kenya i veus els massais que salten i et preguntes: com pot ser que això existeixi? Aquest aborígen, d'on ha sortit?”, riu l'actor.

Aquesta obra li ha obert moltes portes, però diu que vol canviar de rumb. O, més ben dit, “continuar navegant”. “Hem de tirar cap a Rússia. *Acorar* explica un neguit que existia i vull saber què està passant ara. M'he de documentar molt”. “A Rússia hi viu sa gent amb zero graus, / se congelen i s'aguanten”, cantava Antònia Font.

Acorar torna a La Seca el dc. 15 i s'hi estarà fins al 2 de juliol.

Ens agrada!

Per **Andreu Gomila**

01.

VICTÒRIA

Tot el que és bo s'acaba, com les funcions de l'esplèndida obra de Pau Miró que ha omplert fins a la bandera la sala gran del Nacional. Una obra que entra ja a formar part de la història del Raval i de Barcelona. ► TNC. De dc. a dg.

02.

ANDRÉ Y DORINE

Hi vaig anar el setembre passat poc convençut i vaig sortir del teatre conscient d'haver vist una obra impressionant. Una història tan commovedora que, si parlessin, s'espantaria. ► Teatre Poliorama. De dc. a dg.

03.

EL CURIÓS INCIDENT DEL GOS A MITJANIT

Alguna entrada queda per veure una obra mestra de la interpretació (Pol López) i del ritme en escena (Júlio Manrique). ► Teatre Lliure: Montjuïc. De dimarts a diumenge.

04.

SHAKING SHAKESPEARE

Moisés Maicas i Sheila Garcia han fet un xou musical molt especial al voltant de Shakespeare. ► El Maldà. De dt. a dg.

05.

EL PROFETA

La Calòrica no té límits. Són boníssims. ► Tantarantana. De dimecres a diumenge.

Tots les crítiques
a **timeout.cat**